

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ВЪНШНА ПОЛИТИКА

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	653-05-34
Дата	06 / 10 2016 г.

12 52

ОТНОСНО: Законопроект за ратифициране на Споразумението от Париж към Рамковата Конвенция на Обединените нации по изменение на климата и за приемане на декларация по чл.9, параграф 1 от споразумението № 602-02-34, внесен от Министерския съвет на 26.09. 2016г.

На редовно заседание, проведено на 5 октомври 2016 година, Комисията по външна политика разгледа Законопроект за ратифициране на Споразумението от Париж към Рамковата Конвенция на Обединените нации по изменение на климата и за приемане на декларация по чл.9, параграф 1 от споразумението № 602-02-34, внесен от Министерския съвет на 26.09. 2016г.

Мотивите към законопроекта бяха представени от г-жа Атанаска Николова – заместник-министър на околната среда и водите.

Споразумението предмет на Законопроекта за ратификация е прието на 12 декември 2015г. в Париж от 21-вата световна конференция за климата. То има за цел да постигне задържане на глобалното затопляне на Земята до не повече от 2 градуса, а по възможност и не повече от 1.5 градуса по скалата на Целзий - за глобалната средна температура в сравнение с нивата от пред-индустриалната епоха, както и да поощри сътрудничеството между държавите в омекотяване на последиците от промените в климата и адаптиране към новите условия. Целите на споразумението са амбициозни, но в чл.3 те са определени като необходими амбициозни усилия в определената посока, а не като твърдо задължение за страните. Поради това не се предвиждат санкции, а се разчита на доброволните съзнателни усилия полагани от всяка страна. За да влезе в сила споразумението, то трябва да е ратифицирано от парламентите на поне 55 държави и те да са отговорни за най-малко 55% от световните емисии на парникови газове, най-важните от които са въглероден диоксид, азотни оксиди, метан и флуорирани

промишлени газове. Тридесет дни, след изпълнението на това условие Споразумението ще влезе в сила.

На 4 октомври т.г. Европейският парламент ратифицира Споразумението. На 5 октомври 73 държави са ратифицирали Споразумението, като те са отговорни за над 56% от емисиите. Това означава, че Споразумението ще влезе в сила след 30 дни. Европейският съюз поощрява ранното ратифициране на споразумението от своите страни-членки, за да влезе в сила като ЕС бъде страна по него от самото начало. САЩ, които са една от държавите със сериозно количество емисии на парникови газове също се присъединиха към Споразумението и го ратифицираха. Споразумението не изисква хармонизация с правото на Европейския съюз. Анализът на Министерството на финансите показва, че Споразумението няма да има пряко или косвено въздействие върху държавния бюджет. По това споразумение България няма финансови задължения за солидарност с развиващите се страни в борбата срещу глобалното затопляне, тъй като продължава да се смята за страна с икономика в преход.

До 2023 г. страните по Споразумението трябва да обявят целите, които си поставят за национален принос към постигнатото общо съгласие в Париж (т. нар. национално определени приноси). Като страна-членка на Европейския съюз, България остава ангажирана с общата цел за 40% намаляване на емисиите на парникови газове до 2030 г. По отношение на отправната за България 1988 г. по протокола от Киото от 1997г., нашата страна вместо изискваното 8% намаление е постигнала 56% намаление на емисиите поради реструктуриране на икономиката към по-енергийно ефективна. Това се отнася и за Балтийските държави и други новоприети страни-членки на ЕС. Съгласно данните на Европейската Агенция по околна среда, намалението на емисиите от парникови газове в България до сега е било много по-голямо от изискването на международните договори и нашата страна е разполагала с голям резерв от спестени емисии. За сравнение през 2013 г. съгласно данни на Евростат, България е намалила емисиите си на парникови газове с 10.2%, а през 2014 г. те са се увеличили със 7.1%. При новото Споразумение България може да остане на нивото, на което е била през 2005 г. т.е. имаме промяна на отправната година, спрямо която се изчислява увеличението или намалението на емитираните парникови газове.

Важна цел на Споразумението е поощряване на мерките, водещи до развитие на поглъщането на емисии. Такива мерки са залесяването, борбата с опустиняването, ерозията и деградацията на почвите, селскостопански мерки като ферми за морски организми, натрупващи в черупките си въглероден диоксид под формата на калциев карбонат, пречистването на водите – в т.ч. на световния океан от петролни замърсявания и др. По този начин се цели постигането на баланс между отделените и погълнатите емисии на парникови газове през втората половина на 21 век.

Споразумението предвижда нов пазарен механизъм за търгуването със спестени емисии на парникови газове, който ще бъде с по-строг контрол и невъзможност за двойно отчитане. Участието в тази търговия е доброволно.

Предложената в чл.2 от законопроекта декларация по чл.9 ал.1 от Споразумението подчертава, че България не е включена в Анекс II на развитите държави, от които се очаква да предоставят помощ на развиващите държави за мерки за смекчаване на последиците от глобалното затопляне и за адаптация към промените. Следователно България няма финансово задължение за предоставяне на финансови ресурси. В този случай, ако има възможности България може да предоставя финансови ресурси доброволно и в размер, който страната ни прецени.

Въз основа на проведеното обсъждане и последвалото гласуване, Комисията по външна политика с 12 гласа „за“, 0 гласа „против“ и 0 гласа „въздържал се“, предлага на Народното събрание да приеме Законопроект за ратифициране на Споразумението от Париж към Рамковата Конвенция на Обединените нации по изменение на климата и за приемане на декларация по чл.9, параграф 1 от споразумението № 602-02-34, внесен от Министерския съвет на 26.09. 2016г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНА ПОЛИТИКА:

ДЖЕМА ГРОЗДАНОВА